

RODOLJUB.

Izhaja dvakrat na mesec ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Velikansko poneverjenje pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

V nobenem spodnještajerskem trgu se ni uganjala taka radikalna nemško-nacionalna politika, kakor v sosednjem Št. Lenartu pod županstvom nedavno umrlega Antona Mravлага. Dasi trg ne šteje niti enega pravega Nemca ter je popolnoma navezan na Slovence obdajajočih goric, znal je pokojni župan vtihtapiti tudi v to mirno selišče pravcato Wolfovo politiko. Slovence v trgu, posebno pa v bližnjih zavednih župnijah Št. Ruperta, Sv. Benedikta itd., je brezobzirno izzival s svojo najeto druhaljo, računajoč na mariborsko porotno klop.

Za tako vodilno vlogo, posebno za nemško propagando, za katero se ni hotel v početku v Slovenskih goricah nihče ogrevati, treba je ugleda in premoženja. Oboje si je znal pokojnik pridobiti. S pomočjo svojega brata, znanega nemško-nacionalnega kolovodje v Celju, sedaj odvetnika v Mariboru, je splezal na krmilo občine, pa tudi ondotnega denarnega zavoda, nemške hranilnice in posojilnice, pri kateri je bil tajnik, pa menda tudi blagajnik in predsednik v eni osebi. In tukaj je našel mož drugi vir.

Kmalu po njegovi smrti se je začelo govoriti o velikih neredih, o znatnem primanjkljaju v posojilnici itd. Toda že imenovani brat dr. Mravlag je takas oblastno zagrozil v listih, da bo vsakogar takoj tožil, ki bi si drznil širiti tako »obrekovanje«.

Potem so se vršile obširne revizije. Ako bi bilo manjkalo par tisoč, bi se bila zadeva pač potlačila, v imenu nemške stvari; toda revizija je pokazala strahovito dejstvo, da je trg Št. Lenart takorekoč na bankerotu, kajti poneverjena svota znaša nad 196.000 kron ali okroglo 200.000 K, za kôjo jamčijo člani s celim svojim premoženjem.

To je za tako neznamenit tržič in za tako obubožano okolico naravnost velikanska svota. Mnogo več ni vreden celi trg. Huda bo ta skušnjava za vse lahkoverneže in zapeljance — v trgu namreč posluje prav vzorno tudi slovenska posojilnica ter je bil nesrečni nemški denarni zavod le bolj agitacijsko sredstvo — marsikateri tržan in obrtnik bo vsled katastrofe moral prodati dom in zemljo ter oditi s trebuhom za kruhom, a svet se bo menda vendar tudi streznil ter si vzel nauke za bodočnost, da sama nemščina ne osrečuje, pač pa čisto upropašča, kakor kaže ta slučaj. Le stare šege in staro-slovensko poštenje kaj velja.

Umevna je sedaj zbežanost nemških agitatorjev v Gradcu. Upravičeno se bo-

jijo, da je v Slovenskih goricah, posebno pa v Št. Lenartu za vedno izgubljen nemški »kredit«. Iz tega vzroka, in ne morda iz usmiljenja za žrtve Mravlagovih manipulacij, je izdalo društvo »Südmark« sledeči poziv: »Težka nezgoda se je zvalila vsled krivde nekega našega pristaša nad naš trg Št. Lenart nad Mariborom, nezgoda tako velika, da bodo od iste prizadeti primorani, prodati hišo in zemljo ter zapustiti očetovo grudo kakor berači, če ne bo hitro prišla zdatna pomoč. Verno svojemu reku »Den Brüdern im bedrohten Land, warmführend Herz, hilfreiche Hand« požuri se društvo »Südmark«, pričeti to dobro delo, ki je njena dolžnost; saj vendar ne gre le za to, da se rešijo zvesti naši pristaši bede in pogube, temuč tudi za ohranitev najvažnejše postojanke na naši južni jezikovni meji, po kateri prežijo Slovenci poželjivih pogledov« i. t. d. Dasi pravi omenjeni oklic, da je to »eine edle deutsche That«, težko, če se bo našlo dovolj nemških src, ki bi z obilnimi tisočaki reševali nemštvo iz zagate defraciacije.

Nerad sem se baval z nepoštenimi čini pokojnika, nerad dregam v gnilobo našega renegatstva, toda le pomislite, kaj bi vprizorili Nemci, ako bi kateri naših političnih voditeljev vpropastil gmotno celo pokrajino, posebno pa še, ako bi se moralo za pokritje javno beračiti, kakor to dela »Südmark«.

Politični pregled.

Državni zbor. Po dolgih razpravah je poslanska zbornica dognala proračun. Koj, ko je bilo to opravljeno, so Mladočehi zagrozili, da začno zopet obstrukcijo, če se jim ne da zadoščenje za razveljavljenje jezikovnih naredb. Pogajanja s Čehi, ki so se zaradi tega začela, trajajo še. Poslanska zbornica je tudi odobrila zakon glede terminske kupčije na žitni borzi. Klerikalci so vedno pridigovali, da je ta terminska kupčija vzrok, da kmetiki pridelki nimajo cene. Sedaj bo terminski kupčiji konec, a da bi vsled tega postale cene pridelkom večje, tega ne verjamemo.

Deželni zbori se snidejo še tekom meseca junija.

Vojna v Južni Afriki se je končala s popolno in skoro brez-pogojno kapitulacijo Burov. Buri so se odpovedali neodvisnosti in se zadovoljili z omejeno amnestijo in z raznimi finančnimi dobrotami ter s teoretično neobvezno obljubo, da dobe svoj čas neko avtonomijo. Mirovna pogodba obseza tele določbe: Buri izroče vse orožje in vse streljivo. Odpovedujejo

se vsakemu nadaljnemu odporu ter priznavajo kralja Edvarda svojim suverenom. Buri, ki so kapitulirali, ohranijo svojo osebno svobodo in privatno premoženje. Kaznujejo se le dejanja, ki so proti vojnim običajem. Holandski jezik se bo poučeval v javnih šolah, ako to žele stariši. Tudi pri sodnih obravnava se dovoli holandsčina. Za orožje se uvedejo orožni listki. Uprava bo spočetka vojaška, pozneje civilna. Kadar to dovolijo razmere, uvedejo se parlamentarne naprave in polagoma avtonomna vlada. Da se poravnajo vojni stroški, se sklene poseben zakon. Vojni ujetniki se vrnejo v domače kraje. Posebna komisija bo imela 3 milijone funtov šterlingov na razpolago.

Dopisi.

Od sv. Vida nad Cerknico. Cenjeni gospod urednik! V lažnivem »Slovincu« od 10. t. m. spravil se je Janez Štrukelj, učitelj na Robu, radi dopisa od Sv. Vida nad vaš list, ter mu predbaciva laž, obrekovanje, terorizem in pranger. Pa ne vstrašite se preveč tega veleuma sedanjega stoletja, ker njegova učenost je podobna mehurčku iz mila, kateri se razleti, kakor hitro se dotakne kake tvarine. Njegova glavna zmožnost je, da zna podučevati, kako se ustanovljajo posojilnice in hranilnice brez denarja. Ker pa Vidovci njegove ponudbe v »Domoljubu« štev. 8, da bi jih prišel podučevati v tej stroki, niso hvaležno sprejeli, ga je toliko razkačilo, da se je spravil nad vaš list upajoč, da mu zato iz farovža prileti pečeno pišče v lačno grlo.

Da pa ne boste, gospod urednik, mislili, da so Vidovci tako nepristopni za dober svet, Vam moram povedati tudi vzrok, zakaj so odklonili tako laskavo ponudbo veleuma Janeza Štrukelja iz Roba. Ponudba njegova se je odklonila radi tega, ker so se Vidovci bali, da bi se zopet komu peč ne podrla — a lá Jaklič — in bi potem luža, katera je od županove hiše in farovža skoraj enako oddaljena, še bolj smrdela, in bi vsled tega potem tudi vaš list bolj po nelepem dišal, kakor se je blagovolil izraziti robarski Sokrat, ko je primerjal vaš list vaški luži pri Sv. Vidu. Da pa ne boste preveč dišečega mila in parfuma porabili, da prežene smrad od vašega lista, Vam moram na tihem povedati, da vaška luža pri Svetem Vidu ne smrdi tako, kakor je smrdela tista tvarina, katero je Janez Štrukelj, učitelj na Robu, svojedobno v županovi gostilni pri Sv. Vidu brez prič in notarja »čez dajal«. Dokaz temu je tudi to, da se je Janezek kaj rad sprehajal okoli te luže, kadar so vaška dekleta korenje prala, da

pa je od vseh deklet, »korbec« dobil — kaj!?

Sicer pa Vidovcem od strani učitelja na Robu ne preti nobena nevarnost, kakor tudi vašemu listu ne. Mi se bomo moža že odkrižali, kadar prinese kosti svojega rojstva k sv. Vidu, s tem, da mu bomo pokazali, kje njega čevelj žuli in ga posadili v vaško lužo, kamor on najbolj spada.

Svojo učenost naj ohrani za sebe in svoj prosti čas porabi zato, da se bode pripravil za usposobni izpit, katerega še nima.

Domače in razne novice.

Kaj je vzrok? Dr. Ivan Šusteršič da svoje stanovanje v nekdanji Ovijski hiši v najem ter si pridrži poleg pisarniških prostorov samo jedno sobo, sam pa se z rodbino preseli na Dunaj. To je naposled stvar, ki nikogar nič ne briga, kvečjemu odvetniško zbornico, in mi bi je tudi ne bili omenili, ako bi se glede vzroka te preselitve ne raznašale toliko raznovrstne govorice. V tem, ko ugibajo jedni, da je dr. Šusteršič podoben tisti podgani, ki prva zapusti potapljačo se ladjo, se čuje iz klerikalnih krogov nič več in nič manj, kakor da se preseli dr. Šusteršič na Dunaj, ker postane minister ali vsaj sekcijški šef. No, naj bodo vzroki preselitvi že katerikoli, toliko klerikalcem že lahko z vso zanesljivostjo povemo, da dr. Šusteršič ne postane ne minister, ne sekcijški šef in tudi ne dvorni svetnik, s katerim dostojanstvom bi se naposled tudi zadovoljil, ko bi ga mogel doseči. V tem oziru moremo dr. Šusteršiča braniti pred vsakim sumničanjem, in občinstvo nam lahko verjame, da dr. Šusteršič takih aspiracij več ne goji. Bili so sicer časi, ko je sanjal o raznih dostojanstvih, ali danes uvideva že sam, da nikdar ne doseže niti najskromnejšega dostojanstva, ker je — po lastni krivdi — postal nemogoč.

Vincencijeva družba v Ljubljani je bila ustanovljena v namen, da podpira siromake z živili in z denarjem. Namen je hvalevreden in vsakdo mora priznati, da je Vincencijeva družba že marsikateri revni družini bila rešiteljica v največji stiski. Občinstvo družbo tudi rado podpira, in če pregledamo zapisek darovalk in darovalcev, vidimo, da jih je jako mnogo, ki so liberalnega mišljenja. Odločno pa moramo grajati, da se je v šentpeterski podružnici Vincencijeve družbe zgodila umazanost, ki bi je vsaj pri ti družbi ne bili pričakovali. V »Rechen-schafts-Berichtu« za l. 1901 čitamo na strani 19, da je šentpeterska podružnica plačala za maše 16 K. Svota ni velika, ali tudi njo bi bilo marsikateremu siromaku pomagano iz hipne zadrege. Tako ravnanje je vse graje vredno. Vincencijeva družba ima namen, podpirati žive siromake v telesnih potrebah, ne pa skrbeti za duše umrlih; Vincencijeva družba ima nalogo podpirati siromake, ne pa dobrostoječih duhovnikov. Omenjenih 16 K je brez dvoma »zaslužil« jeden tistih duhovnikov, ki sedi v odboru; mesto siromakom, so gospodje sebi pomagali. Če to ni umazanost in tudi brezsrčnost napram siromakom, katerim se je pod naslovom »Sv. maše za umrle siromake« odjedlo nekaj kruha, potem res ne vemo, kaj naj se še tako imenuje.

»Dihurjeva« logika. Občudovali smo že večkrat bistroumnost in logiko, s katero se odlikuje »Slovenski List«. Glasilo kranjskega tihanta nas je v zadnji številki seznanilo z novim načinom logičnega umovanja in zaradi lagljega razumevanja pojasnilo to novo logiko s konkretnim slučajem. Po »Dihurjevem« nauku je tisti sam norec, kdor velikokrat govori o norcih. Zdi se nam sicer, da je to logika, ki se ne strinja prav z zdravo — pametjo, ali to nikakor ne izključuje, da bi tako umovanje ne bilo popolnoma v smislu katoliške filozofije. Ako obvelja ta novi način logičnega sklepanja, utegnemo priti do kaj zanimivih rezultatov. Naj navedemo le jeden sam izgled. Mnogo je duhovnikov ki pri vseh umestnih in neumestnih prilikah govoré o nečistosti in o nečistnikih. Po logiki »Slovenskega Lista« morajo vsi ti duhovniki biti sami nečistniki. Mislimo, da bodo »Dihurjevci« imeli dovolj na tej jedini aplikaciji najnovejše svoje logike.

Gospod Ivan Vencajz kot zastopnik škofove zavarovalnice. — Pod tem naslovom smo čitali v »Gorenjcu«: Prav stara, zarjavela postava dovoljuje deželnosodnim svetnikom prestopiti po petletnem službovanju pri deželnem okrožnem sodišču k advokaturi, tudi tistim, ki so se vpokojili zaradi strokovne nerabnosti. Gospod Vencajz se ima zahvaliti temu zakonu, da je postal advokat. Iz jeze je postal »katoliški« advokat. Ljubljanski škof mu je dal za poboljšek tudi zastopstvo svoje zavarovalnice. Vsa čast patronu in zastopniku! Letošnje leto je tožil gospod Vencajz dva zavarovanca za plačilo po 3 K 7 vin. Na tem ni nič posebnega. A pripeljal se je sam k obravnavam. Dotično sodišče leži daleč od Ljubljane in je par ur oddaljeno od železnice. Troškov je ulovil v teh strahovitih pravadah 126 K. V dotičnem trgu bi bil dobil dosti »katoliških« namestnikov, ker se po katoliškem vodilu liberalci ne smejo nameščati. Tako se maščuje, ako postava dovoljuje vsakemu penzionistuosodnemu svetniku postati advokat. In »cerkev ni krvi željna«. To je jedna. Druga je ta: Škof Jeglič daje svoje signature v pravadah. Neka pobožna oseba je bila zaradi prehudega jezika kaznovana z zaporom. Obtožitelj, tudi pobožen mož, ni hotel odpustiti, ne prošnje za izpremembo zaporne kazni podpisati v denarno. To je tako med našimi »katoliki«. Obsojena je vložila prošnjo za cesarsko milost. Ljubljanski škof je prošnjo signiral. To ni šala, to je resnica, ker v Avstriji je vse mogoče. V Španiji duhovniki nadzirajo tudi justične uradnike. V Cislitvaniji imajo sodniki zagotovljeno neodvisnost. Ko duhovniki na Slovenskem v mestih in trgih dobe nadvlado, bo slaba pela tej neodvisnosti. Tedaj bodo imeli »katoliški« advokati veselo delo. Škof, ali kapelan bo v kakem kotičku zapisal svojo signaturo in vse bo v redu. Ali bo tedaj gospod Vencajz vesel!

Novi nadškof goriški. — »Soča« piše: Metropolija ilirskega kraljestva je v kratkem času dvakrat »osirotela«: s smrtjo dr. Zorna in dr. Missije. Po smrti kardinala Missije nesrečnega spomina je nastalo veliko vprašanje: kdo bo novi nadškof? V javnost so silila različna imena, ali do zadnjega hipa ni bilo nikakega odločnejšega glasu. Nakrat pa je bilo

to vprašanje rešeno, predno je mogla javnost izreči svojo sodbo. Imenovan je inful. prošt mons. Andrej Jordan v Gorici. Rojen je bil 29. novembra 1845. v Gorici; njegov oče je bil gimnazijski profesor. Izšolal se je doma. V mašnika posvečen 6. junija 1868. je vstopil najprej za kateheta v ljudskih šolah goriškega mesta. To službo je opustil radi bolehnosti. Ko je okreval, ga je imenoval tedanji nadškof Gollmayer svojim tajnikom, pozneje pa tajnikom nadškofijske kurije. Po smrti Gollmayerjevi je bil imenovan vodjem osrednjega semenišča. Po odhodu mons. Valussija v Trident je postal prošt po volji patrona barona Codellija. Od takrat je bil dvakrat izvoljen v Furlaniji državnim poslancem; bil je vedno »divjak«. Bil je član deželne šolskega sveta in zavzemal v cerkveni organizaciji razne časti; po smrti nadškofa Zorna je bil leto dni kapitularni vikarij, kar je tudi od smrti dr. Missie. Novi nadškof je osebno jako ljubezniv mož, dobrega srca, in doslej je bil vedno daleč proč od intransigentov, kakršne imamo v slovenskem taborju, ki so ljudstvu in cerkvi le v nesrečo. Mons. Jordan je mož, ki pozna svet, pozna življenje, je koncilijanten nasproti možem drugačnega mišljenja, ne kriči in ne razsaja proti »liberaluhom«, marveč skuša doseči kak vspeh potom mirnega razgovora, kateri preveva — ljubezen do bližnjega. Naša sodba je ta: Ako mu novi »Amt« ne vlije tudi nov »Verstand«, marveč ostane tak, kakršen je bil, utegne popraviti vse zle posledice dosedanje nepolitične politike iz nadškofijske palače. Mi pa ga bomo sodili po dejanjih. — Tako »Soča«. V Trstu izhajajoči strogo klerikalni »Novi List« pa ni zadovoljen z novim nadškofom. »Novi List« pravi: Prošt Jordan kot goriški knezonadškof ni sicer po našem skromnem mnenju dobro izbran, ker bi bilo na razpolago boljših mož, ali kar je, to je.

Kupčije z nekrvavo daritvijo. Na notico pod tem zaglavjem v številki z dne 23. januarja 1902 se nam piše: Ni res, da gre na leto kakih 40.000 gld. s Sv. Gore v Italijo za maše. — P. Kalist Medič, vodja svetišča na Sv. Gori pri Gorici. — Vprašamo Vas, pater Kalist: Koliko tisočakov pa gre? »Soča« je pisala, da 40 tisoč gld., pa »Soči« se niste upali poslati popravka, ker izhaja v Gorici in lahko ve, koliko tisočakov gre v duhovniško malho in koliko jih gre na Laško. Sicer pa nam je povedal neki duhovnik, da je »Soča« pisala resnico in da gre res s Sv. Gore kakih 40.000 gld. na Laško.

Pozor na Gorenjsko. Industrialna podjetja na Gorenjskem so pripeljala v deželo dokaj tujih življev. Nemški element se množi in pripravlja se tudi na narodnopolitično delo. V Jesenicah delajo priseljeni Nemci na to, da se jim ustanovi javna nemška ljudska šola — ne schulvereinska, kakor se je svoj čas pisalo — sedaj pa snujejo svojo podružnico »Südmarke«. Tudi v Mojstrani se nekaj kuha. Dovjani hočejo, naj se nova šola zgradi v Dovjem, Mojstranci pa zahtevajo, naj se sezida ob cesti, da bi imeli bližje do nje. Mojstranci ne zahtevajo nič krivičnega, a Dovjani jim nečejo ugoditi. Posledica tega je, da se je začela neka agitacija v Mojstrani in se tam že čuje, da bodo prosili Schulverein, naj jim ustanovi nemško šolo. In ker je v teh krajih

sicer jako veliko verske gorečnosti, narodne zavednosti pa preklicano malo, je prav lahko mogoče, da se v Mojstrani nekega lepega dne otvori — nemška schulvereinska šola.

Degradiran je slavno znani — Nikolaj Stazinski. Doslej je bil župni upravitelj v Čatežu pod Zaplazom, sedaj je pa degradiran za kaplana v Stari Loki. Iz tega se da sklepati, da Stazinski vendar ni tako čist in nedolžen, kakor sta ga popisovala »Slovenec« in dr. Šusteršič.

Boj za Št. Ilj. — Nemci in nemškutarji se poganjajo že več let za to, da bi uničili slovensko šolo v Št. Ilju pri Mariboru. Lani se je ta njih naklep izjalovil, a to jih ni ustrašilo, saj vedo, da imajo v c. kr. birokraciji najboljše podpornike pri vseh protislovenskih nakanah. Ta c. kr. birokracija vliva vedno olje v narodnostni plamen. Ko bi to nemško c. kr. uradništvo ne ščuvalo in ne delalo razporov, bi narodna nasprotja gotovo ne bila tako velika, kakor so dandanes. To se vidi tudi v Št. Ilju. Lani se je poskus, ponemčiti šentiljsko šolo, izjalovil, a sedaj, komaj leto dni od tega, so dobile v šentiljsko šolsko občino spadajoče vasi od c. kr. okrajnega šolskega sveta v Mariboru predlog, naj bi se sedanja slovenska štirirazrednica preustrojila v popolnoma nemško šolo, dasi je v Št. Ilju že javna nemška šola dvo-razrednica in je torej za Nemce dovolj preskrbljeno.

Torej vendar! »Znani« gosp. dekan v Šmartnem pri Litiji Ivan Lavrenčič je imenovan župnikom in dekanom v Kamniku. V Šmartnem bodo seveda silno veseli, da so končno rešeni tega božjega namestnika in stavbenika ter bodo za njim pošteno pokadili, Kamničane pa opozarjamo, naj se čuvajo Lavrenčiča, ker je to brezobrazen in nevaren človek.

Občinske volitve v Beljaku so se vršile minule dni in pokazalo se je, da se je v tem mestecu izvršil velik preobrat. Doslej je imel v Beljaku vedno znani državni poslanec dr. Steinvender odločilni vpliv in so Steinvenderjevi pristaši imeli tudi občinsko upravo v rokah. Pri minolih volitvah pa je ta stranka propadla in so dobili, in sicer prvič, Vsenemci večino.

V občini Vinica in sicer v vaseh Vinica, Golek, Podklanec, Ogulin, Drenovec in Perudine je bila toča 13. t. m. in je po vinogradih in sadovnikih napravila za kakih 10.000 K škode.

Dva nenavadna slučaja. Polužitkar Janez Mrak v Doleh nad Idrijo je živel s svojo ženo Heleno 56 let v srečnem zakonu. V svoji starosti sta bila še vedno popolnoma trdna. Oče Janez, pravi tip slovenskega kmeta, je bil 81 let star, in njegova žena Helena 79 let. V jeseni preteklega leta sta oba oslabela, in potem ne več vstala. 12. maja t. l. dopoldne sta pa oba skupaj umrla, najprej Janez in potem žena Helena, — skupaj ležala na mrtvaškem odru, — skupaj v jedni jami sta pokopana. Ravno tako se je pred 57. leti pri ravno tej hiši zgodilo, da sta namreč oče in mati sedaj umrlega Janeza Mraka oba v enem dnevu umrla. Janez Mrak je imel petero otrok in so še vsi živi. V njegovi 81letni dobi ni nihče, — razen njegovih starišev, — izmed njegovih umrl. Pač zelo redek slučaj. — Te dni je storila v hlevu g. Ludovika Pollaka, posestnika v Tržiču krava 3 zdrava in čvrsta teleta, ki so vsa normalno razvita. To je že dru-

gič, da se je jednak slučaj pripetil v njegovem hlevu. G. Ludovik Pollak je znan kot dober gospodar in umen živinorejec ter ga priporočamo drugim v posnemanje.

Svojo soprogo v spanju umoril. V Korneuburgu je ustrelil bivši čuvaj Liechtensteinovih gozdov Josip Strotzka svojo soprogo ponoči, ko je spala, potem pa je nevarno ranil tudi samega sebe. Strotzka je živel 24 let s svojo soprogo; spočetka sta se dobro razumela, potem pa sta se čestokrat prepirala in tudi pretepala, ker je očital mož ženi, da ga vara z drugimi. Radi tega se je udal Strotzka tudi pijači in tako je bil pozneje iz službe izpuščen, da ga je morala rediti žena. Pred kratkim je zapeljal Strotzka nekega dečka k tatvini in bi moral biti radi tega obsojen. Že prej je večkrat dejal, da bi se usmrtil, a branila mu je to misel, da bi se njegova žena iznova poročila. 24 let je mučil soprogo z neutemeljeno ljubosumnostjo, a ko bi bil moral radi zape-ljevanja k tatvini pred sodišče, je sklenil, da usmrti njo in sebe. Strotzka je bil obsojen na smrt na vislice.

Nič več ropota — na železnici. V Berlinu so poskušali iznajdbo nekega tehnika, da vlak ne bo več — ropotal. Pod tir se polagajo otlji pragi, ki leže v pesku. Sedaj napravijo kratko progo s takimi pragi za poskušnjo.

Ponesrečen zrakoplov. Na Lechfeldu na Bavarskem se je spustil nadporočnik Hiller z zrakoplovom v zrak. Komaj je bil 500 m visoko, ko se je balon vnel in padel na tla. Nadporočnik je zlomil obe nogi. Zrakoplov je bil z žicami privezan na voz. Električen udarec je vrgel konja na tla. Trije vojaki so se onesvestili in opekli.

Loterijske srečke.

Brno, 28. maja. 14, 13, 38, 74, 26.
Dunaj, 24. maja. 67, 34, 9, 47, 55.
Praga, 4. junija. 89, 8, 53, 60, 29.
Trst, 31. maja. 8, 33, 1, 22, 80.

Tržne cene v Ljubljani

31. maja 1902.

	K	v		K	v
Pšenica, 100 kg	20	40	Špeh povojen, kgr.	1	60
Rež, "	16	—	Surovo maslo, "	2	40
Ječmen, "	14	80	Jajce, jedno, "	—	6
Oves, "	16	60	Mleko, liter, "	—	18
Ajda, "	14	40	Goveje meso kgr.	1	30
Proso, "	15	60	Telečje, "	1	40
Koruza, "	12	40	Svinjsko, "	1	70
Krompir, "	4	60	Koštrunovo, "	1	—
Leča, lit.	—	25	Piščanec, "	1	50
Grah, "	—	50	Golob, "	—	40
Pižol, "	—	30	Seno, 100 kilo	6	80
Maslo, kgr.	2	50	Slama, "	7	—
Mast, "	1	50	Drva, trda, kiltr.	7	50
Špeh svež, "	1	40	" mehka, "	5	50

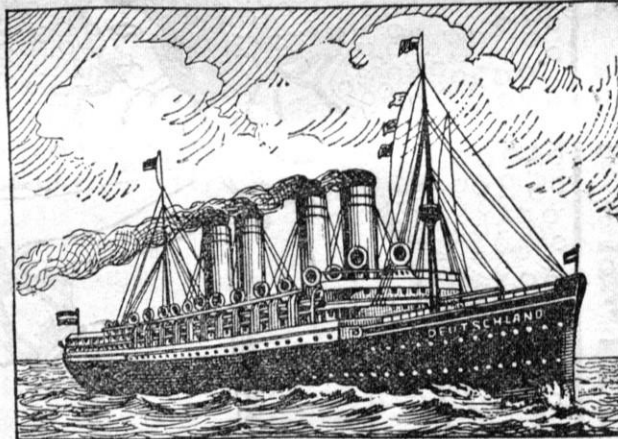
Učenec

za črevljarski obrt se takoj sprejme pri Mateju Oblak-u, Vegove ulice št. 12, Ljubljana.

Salame

ogrske 170 gld., domače iz šunkna 120 gl. domače 1 gld., dunajske 80 kr. šunka brez kosti (Rollschinke) 90 in 110 gld., suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil na-prej po povzetju in sicer le dobro blago

(1028—3) Janko Ev. Sirc v Kranju.

Največje, najhitrejše ter najvarnejše vrste velikanskih parnikov, ki vozijo

v Ameriko.

Hamburg-New York le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja ter daje pojasnila točno in brezplačno (1228—3)

oblastveno potrjena

agentura Hamburg-Ameriške linije

v Ljubljani, Marijin trg št. 1

nasproti frančiškanski cerkvi.

Stanje hranilnih vlog:

16 milijonov kron.

Rezervni zaklad:

okroglo 360.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu

zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Poštno-hranilnične sprejemnice se dobivajo brezplačno.

(13—18)

Povsod po Slovenskem

in še čez mejo razširja se od dne do dne poraba prave in najboljše

kavine primesi

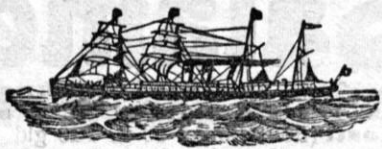
v prid družbe sv. Cirila in Metoda iz

I. jugoslov. tovarne za kavine surogate

— v Ljubljani. —

Zahtevajte jo povsod!!

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphia. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali (1115—41)

Ant. Rebek, konc. agent v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 34.

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

Najnižje cene.

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg.

Dizitnice in kuverte s firme

priporoča

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Pomagajte si do mlinov brez vode!

Tvrška

R. A. Smekal

tovarna za gasilne in gospodarske stroje

ponuja

posameznikom ali občinam mline na motor brez vode ali pa na rečno moč pod povoljnimi pogoji. Istotako vse gasilne in gospodarske stroje. Roba solidna z garancijo.

Tedaj na noge tam, kjer ni vode in mlinov!

(278—10)

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Kot prava
dobrota

in potreba za vsako družino se izkazuje vsak dan bolj uporaba

Kathreiner-Kneippove sladne kave.

Nobena skrbna gospodinja naj se ne pomišlja dalje uvesti to tečno in zdravo pijačo.

Ni čistejše primesi in boljšega nadomestila za zrnato kavo, kjer je ta zdravniško prepovedana.

Kathreiner-Kneippova sladna kava se dobiva pristna samo v izvornih zavojčkih z varstveno znamko »župnik Kneipp«. Odprto odtehtana ali drugače zavita kava ni nikoli

Kathreinerjeva.